

מועדון רוטרי כפר-סבא
קרן מילגות לתלמידים מצטיינים

נוסדה

בתקופת נשיאותו של ד"ר ארנסט פרסר — בשנת 1964

קרן המילגות

קרן המילגות של מועדון רוטרי כפר-סבא, תופסת מקום נכבד וחשוב בין יתר הפעולות הקהילתיות של המועדון בעירנו.

השנה אנו מחלקים זו הפעם ה-23 מילגות לתלמידי דים מצטיינים המומלצים ע"י בית-הספר שבו הם לומדים.

ב"הצטיינות" אנו מדגישים את החריצות, החברות הטובה והפעילות למען הזולת והחברה.

כוונתנו היא לעודד את התלמידים המצטיינים בכך וכן להמריץ את האחרים להגיע להישגים דומים.

קרן המילגות היא מפעל משותף למועדון רוטרי ולעירית כפר-סבא והעיריה משתתפת במילגות בסכום של "שקל כנגד שקל". אכן שותף ראוי לברכה. אנו מקוים שגם השנה יראו מקבלי המילגות לא רק את ערכה הכספי של המילגה, אלא גם את ערכה המוסרי, ובבוא הזמן ידעו אף לגמול לקרן זו.

חבל

על

דאבדיון

ולא

נושתכחיון

זאב גלר ז"ל

נולד בסטניסלבוב אשר בגליציה למשפחה ציונית-חסידית. בית הוריו, אריה ואיטה, היה בית דתי שהקנה מסורת, ערכי יהדות ואהבת ארץ-ישראל לבניו ובנותיו. בהיות זאב בן לבית כזה היה אדם גאה ביהדותו וגאה בדעותיו.

מיד עם עליתו ארצה הצטרף זאב לתנועת הנוער העובד והיה חבר ב"הבחרות הסוציאליסטית".

ב-1939 החל לעבוד כפקיד עוזר במועצה המקומית.

ב-1942 התנדב לצבא הבריטי הנלחם בצבאות גרמניה הנאצית. עם תום מלחמת העולם השנייה טיפל, ממקום מושבו בברלין ב"בריחה" ובעליה של היהודים, שארית הפליטה.

במלחמת השחרור שרת כרב-סמל בצה"ל ועם שחרורו חזר לעבוד במועצה המקומית.

ב-1950 התמנה למזכיר הרשות ואף שימש כמזכיר אגוד מזכירי הרשויות ולאחר מכן כיו"ר האגוד.

לאחרונה נבחר פה אחד כמועמד מפלגת העבודה לראשות העיריה לקדנציה נוספת, חמישית במנין.

בתפקידו כראש העיריה היה מורה דרך לראשי הרשויות בסביבה ובמיוחד לעיירות הפיתוח בראשית דרכן.

במישור הארצי היה פעיל במרכז השלטון המקומי. חבר הנהלת המרכז ויו"ר ועדת המים שליד מרכז השלטון המקומי. שימש כחבר הדירקטוריון של מפעל הפיס וכחבר הדירקטוריון של המועצה לארץ-ישראל יפה. כמו כן היה חבר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה במשרד הפנים. חבר במועצת נאמני בית-ברל ובמועצת הנאמנים של קרן ספיר.

זאב גלר יירשם בתולדות כפר-סבא כאיש רב התנופה, כביר המעש ורב העלילה, כאיש אשר תוצאות שנות פעילותו הרבות פרושות על פני העיר כולה: במוסדות החינוך והתרבות, גני הילדים, בגני הנוי, בפינות המשחקים, מועדוני הקשישים, תכנית שיקום השכונות אשר קבלה תנופה רק בעת האחרונה. הודות לו. במדרכות, בכבישים, ברמזורים, במרכז העיר ובשכונותיה.

הוא ידע לשלב את הגופים הוולנטריים בחיי הקהילה. היה ידיד נאמן של "רוטרי" כפר-סבא ובמשך שנים רבות היה חבר כבוד של המועדון.

נפטר ביום כ"א באייר תשמ"ב.

יהא זכרו ברוך!

ד"ר ארנסט פרסר ז"ל

נולד ב-6 באפריל 1894.

למד באוניברסיטאות בבודפשט, פרג וברטיסלבה. את פעולתו הציבורית התחיל עוד בהיותו סטודנט צעיר בברטיסלבה. היה בין מייסדי הקבוצה "אחדות" ובמשך זמן רב היה מזכיר הקבוצה ואחרי כן גם היושב-ראש שלה. אחת הפעולות החשובות שלו היתה הקמת קרן מילגות לעזרה לסטודנטים מחו"ל, שבאו אז מפולין ומהונגריה. ד"ר פרסר היה המארגן והפעיל העיקרי.

את עבודתו הרפואית התחיל בעיר ניטרה. התקדם מהר משלב לשלב ונתמנה כרופא ממשלתי עירוני. יחד עם זאת המשיך בפעילותו הציבורית כמזכיר ההתאחדות הרפואית המחוזית. בתקופת הכיבוש הנאצי בצ'כיה פעל רבות להצלת יהודים ולעתים קרובות בסיכון עצמי רב. ניצל את מעמדו כרופא, הערים על הגרמנים ועוזריהם והציל נפשות רבות, לא בחל גם בשתדלנות אצל הבישוף ואצל גורמים מקומיים שונים ובלבד להציל עוד ועוד יהודים.

גם עליו אישית עבר המכבש הנאצי, ב-1944 נשלחו הוא ובני משפחתו לאושוויץ. לאחר השחרור קשה היה לו להמשיך בסביבה העויינית. ב-1949 עלה ארצה.

בארץ עבר תחנות שונות עד שהגיע לכפר-סבא. כאן שיקם את ביתו וכאן מצא סדן לפעילותו הרפואית והציבורית.

ב-1960 היה בין מייסדי רוטרי בכפר-סבא. ב-1964 נבחר לנשיא המועדון, בימי כהותו כנשיא נוסדה קרן המילגות של רוטרי. הוא היה יו"ר הקרן מיום היווסדה ועד יום פטירתו. כל ימיו היה פעיל. עוסק בצרכי ציבור באמונה. חבר ורע טוב. אהוב ואהוד על כל יודעיו ומכריו.

נפטר בשיבה טובה והוא בן 85.

נפטר ביום ב' בתמוז תשל"ט.

יהיה זכרו ברוך!

שלום אקרמן ז"ל

אישיות ידועה ומפורסמת בציבור מאז בואו לכפר-סבא. איש שיחה מעניין ופיקח שידע לנתח כל בעיה לפענחה ואף למצוא לה פתרון מתקבל על הדעת. הודות לתכונות אלה שימש רבות כבורר ופוסק בבעיות שבין אדם לחברו. איש ציבור פעיל אשר ידע למצוא את המילים המתאימות כדי להקל על האדם במצוקתו. בשנות "המדינה בדרך", היה פעיל מטעם המוסדות הלאומיים ב"כופר הישוב" וב"מגבית ההתגייסות".

עם קום המדינה נתמנה כפקיד שומה **כפר-סבא**. בתפקיד זה, לא קל היה לו לחנך אזרחים לקיים את חובתם לשלם מסים — כי לא היתה כל תודעה ציבורית לכך, אבל **שלום אקרמן ז"ל** ידע בשכלו הרב לשכנע ולהסביר וע"י כך גם להשיג תוצאות רצויות.

בתקופה מאוחרת יותר נתמנה כמפקח ארצי על החקלאות מטעם משרד האוצר.

דבריו היו שקולים ומדודים וזכו להערכה רבה מצד קברניטי המדינה. כל אלה שהכירו אותו מקרוב ידעו אף להוקיר אותו.

בין מייסדי מועדון **רוטרי כפר-סבא** ובמיוחד פעיל בקרן המילגות.

יהי זכרו ברוך!

חנה אקרמן ז"ל

אישיות מופלאה, שופעת חן וחיוניות. טוב ליבה, כושר הבנתה ודרכה המיוחדת לטפל בבעיות, הקנו לה סמכות ועליונות. אכן כזו היתה — המנהיגה המוכרת של תושבי כפר־סבא המוכתרת בזר אהבה והערצה.

עוד שנים לפני קום המדינה היה ביתה כתובת לכל דואב וכואב. רבות פעלה למען רבים שמצאו להם מקלט במושבה כפר־סבא. היא פעלה הן "באופן פרטי", הן על־ידי הרשות המקומית, בוועדה לעזרה סוציאלית ובוועדות ציבוריות אחרות. גולת הכותרת בפעולתה הציבורית פעולתה כיושבת ראש סניף ויצ"ו. שלושים שנה נשאה בעול האחריות במסירות ללא גבול.

היא נולדה ב־1899 באוסטריה. עלתה לארץ ב־1924. בהתיישבה בכפר־סבא ב־1932 החלה בעסקנות ציבורית ובה התמידה כל ימיה, בנה, יחזקאל, נפל במלחמת הקוממיות. חנה אקרמן מתה לפני שהספיקה לקבל תעודת "יקירת כפר־סבא".

יהי זכרה ברוך!

ד"ר פרויץ ביבר ז"ל

נולד בגרמניה. אחרי הבגרות, ואחרי גמר הבחינות הממשל-תיות לקבלת תואר ד"ר לרפואת השיניים "פרומוציון" בברלין בשנת 1923, עד עלותו ארצה ב-1933, שימש כרופא שיניים בהנובר.

כבר בהיותו סטודנט היה פעיל מאוד בארגונים ציוניים. חבר ארגון "בר-כוכבא" ופעיל מאוד ביחד עם אשתו במגביות הציוניות, קרן היסוד, וקרן הקיימת.

דודו שהיה גם כן רופא שיניים עם פרקטיקה פרטית גדולה ומבוססת, הציע לד"ר ביבר את העסק שלו בשלמותו בהוודע לו על תכניותיו של פרויץ לעלות לישראל.

תשובת פרויץ היתה — "של נעליך הגרמניות מעל רגליך ועלה לארץ-ישראל".

בשנת 1933 עלה בין ראשוני יהודי גרמניה לארץ ישראל והגיע ישר לכפר-סבא, בה פתח מרפאת שיניים.

המושבה היתה עוד קטנה ללא חשמל, נאלץ היה להשתמש בכל התחבולות המכניות כדי לנצל את הציוד המודרני שלו ולהשיג תוצאות משביעות רצון.

היה מאו חרוץ ופעיל ובזמן מאורעות 1936 היה יוצא לשמירת לילה אחרי יום עבודה קשה ונפרך בפרדס לינדברג.

כבר בימים אלה רכש לו אהבה וידידים רבים הודות ליושרו הרב ודיקנותו בכל מעשיו. לזאת יש חלק רב גם לאשתו שתח'.

בין מייסדי מועדון רוטרי כפר-סבא, פעיל בכל אשר נתבקש למרות היותו עסוק מאוד בפרקטיקה שלו, וכל אשר עשה — עשה בשמחה וברצון.

לצערנו הרב ולדאבון לבנו עזב אותנו ללא עת ובטרם מלאו לו שבעים שנה.

יהי זכרו ברוך!

ברוך טמפלהוף ז"ל

נולד בפולניה בעיר תעשיית הטקסטיל, שיהודיה תפשו בה מקום נכבד — היא "לודז". התחנך על ברכי הציונות החלוצית, עבר לגור לגרמניה ועבר בה הכשרה במסגרת "החלוץ" ומשם עלה ארצה, בראשית שנות העשרים. למרות תנאי הקיום הקשים ששררו אז בארץ, לא נרתע ברוך כי "ההגשמה האישית" היתה בשבילו למושג שעליו לקיים הלכה למעשה. והו סוד קליטתו "הקלה" בארץ. הסתגל לכל עבודה ולמד אותה ביסויות רבה. כבר אז נתמנה למנהל חוות הזרעים של "ארטן" בנס־ציונה.

בתחילת מאורעות תרצ"ו הגיע ברוך לכפר־סבא, בה שימש כאחראי לעיבוד פרדסים. עמל קשה על מנת להבטיח לפועל העברי את עבודתו ואת פת לחמו, ואמנם תחת מרותו עבדו פועלים עברים בלבד. יש לזכור כי זאת היתה משימה קשה מאוד נוכח תנאי התחרות בשכר ובטיב העבודה בחקלאות.

במלחמת העולם השנייה, כאשר האויב הנאצי איים לפלוש לארצנו והיינו בסכנת ניתוק כלכלי מהעולם המערבי הדימוקרטי, החליטו המוסדות הלאומיים להקים משקי עזר קטנים על מנת להבטיח אספקת תוצרת חקלאית ליישוב. משקים אלה התאגדו בשם "אגרא" וברוך היה בין מייסדי "אגרא" כפר־סבא. ברוך ניהל את האגודה ביד קמוצה — במובנה החיובי — כי לדעתו, בכסף ציבורי יש להזהר יותר מאשר בכסף פרטי, זאת ואף הודות לכשרונו הארגוני הרב הצליח במשימתו וזכה להוקרה והכרה מצד כל אלה שבאו אתו במגע. בימי קום המדינה, הוכיחה את עצמה "אגרא" כפר־סבא כמקור חשוב לאספקת תוצרת חקלאית ליישוב במצור. ברוך טמפלהוף ז"ל היה בין מייסדי מועדון רוטרי כפר־סבא. כי הסיסמה "מרבה שרות — מרבה שכר" דיברו אל ליבו.

משפחתו אימצה אל ליבה את דרך ההנצחה שלנו והיא מתן מילגה לתלמיד מצטיין מדי שנה בשנה.

יהי זכרו ברוך!

אריה ברקוביץ ז"ל

נולד ברוסיה ועלה לארץ בצעירותו עם הוריו. היה אדם משכיל, איש הספר ובעל שיחה.

עבד בבנק לאומי לישראל למעלה מ-30 שנה, מילא תפקידים אחראים ומשנת 1954 ועד פרישתו מהעבודה, כיהן כמנהל בסניפי הבנק בכפר-סבא, הוד השרון ומגדיל.

פעל רבות למען מועדון רוטרי, בפרט ביחסי חוץ, ובהשפעתו השיג מהנהלת הבנק תרומה מכובדת מאוד לקרן המילגות של המועדון, עוד בראשית היווסדה של הקרן. תרומה חשובה נוספת השיג מהנהלת הבנק, כאשר בצניעותו ביקש מהנהלת הבנק, בעת פרישתו, לוותר על המסיבה המסורתית המקור בלת בעת פרישה מהעבודה, ובמקומה הבנק תרם, כאמור, תרומה חשובה נוספת לקרן.

אריה ברקוביץ נפטר בכפר-סבא בשנת 1970.

יהי זכרו ברוך!

משה רוזנוסר ז"ל

בחור עליז ומקסים, מקרין ידידות ונועם, בעל לב חם. נולד **בטריסט** שבצפון איטליה. התחנך במשפחה יהודית מסורתית והחל את לימודיו בבי"ס יהודי.

מלחמת העולם השנייה הפסיקה את שיגרת חייו. משה נמלט מפני הכובשים הגרמנים אל ההרים והצטרף אל הפרטיזנים.

עם כניעת הנאצים המשיך לשרת בצבא הבריטי ובהיותו בן 17 עלה ארצה והצטרף לגרעין בקיבוץ **גבעת ברנר** ואז נאסר בהיותו חבר **ההגנה** ונשלח לכלא **רפיח**.

מאוחר יותר עלה ביחד עם קבוצתו על הקרקע בקיבוץ **רגבים** וזאת בעצם ימי מלחמת העצמאות. לאחר שעזב את המשק, התמסר כולו לענף הגומי. פיתח בית מלאכה בכפר סבא והלך מחייל אל חייל. בעל יוזמה וכושר התמדה ללא לאות, רכש שותפים והקים את מפעל הגומי הידוע **בכפר סבא מ. ג.** — מוצרי גומי בע"מ.

בשעות הפנאי המעטות ידע להשתלם ולפתח פטנטים שונים במקצועו.

משה העריך ביותר את הלימוד המקצועי ועודד כל רצון טוב של השתלמות עובד.

בשנתיים האחרונות לחייו למד במכון לפריון העבודה בקורס למנהלים.

תחביבו היה להאזין למוסיקה קלאסית. נפל בעת שרותו בצה"ל.

יהי זכרו ברוך!

מישה בוכלצב ז"ל

נולד בשנת 1901 באוקראינה. גדל בבית מסורתי.
בשנת 1925 עלה לארץ. התיישב בכפר-סבא ועבד במשך
שנתיים במשק נורדשטיין. בשנת 1927 כשהוקמה חוות
קלמניה (גרדינגר) עבר לעבוד במשק כמנהל עבודה. כשעמד
משק קלמניה למכירה עשה את כל המאמצים שהמשק
יעבור לגוף ציבורי. היום נקרא המשק על שם ברל כצנלסון
ובמקום הוקמו: המכללה, בית ספר תיכון ומוסדות ציבור,
לצד המשק החקלאי.

אתרי העברת המשק לגוף ציבורי, השתלב בבנין ערי פיתוח
הדירות לקליטת עולים. היה בין מייסדי מועדון "רוטרי"
בכפר-סבא.

נפטר ב-15.1.1977. לי בשבת תשל"ז.

יהא זכרו ברוך!

צבי שורץ ז"ל

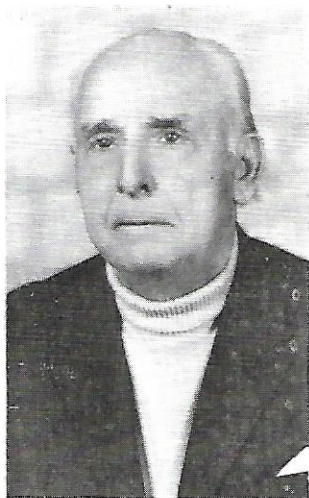
נולד באוסטרו-הונגריה (כיום צ'כיה) בשנת 1906. תלמיד ישיבת פרסבורג, לימודי חול למד בבית הספר למסחר בווינה.

משפחתו — משפחה עניפה, עשירה וספוגת תורה. עבר את גיהנום השואה ונשאר שריד בודד, גלמוד ובחוסר כל. עלה לארץ בשנת 1948, במסגרת ארגון ההגנה בצ'כיה. בנה משפחה והקים משרד לניהול חשבונות.

איש מצניע לכת, התנדב למשימות התנדבות שונות וקיים מצווה זאת בכל לבו ונפשו. תמיד מוכן לעזור לאדם במצוקה. בעצה, בהדרכה ובמימון ממש. ידו תמיד פתוחה לנצרך. בין מייסדי מועדון רוטרי בכפר-סבא.

נפטר בחודש מאי 1977. כ"ז באייר תשל"ז.

יהי זכרו ברוך!

ד"ר אלפרד גרינבאום ז"ל

טלד בשנת 1900 בגרמניה. כבר בשחר נעוריו הצטיין בבית הספר וגמר את לימודיו בבית-הספר התיכון בהצטיינות ובגיל צעיר מאד.

בשנת 1918 גויס לצבא והשתתף במלחמת העולם הראשונה בחזית הצרפתית. בגמר המלחמה למד רפואה באוניברסיטאות המפורסמות בגרמניה ובגיל 23 קיבל את ההסמכה כרופא.

את הקריירה הרפואית שלו התחיל כממלא-מקום או כמחליף. אחרי השתלמות פתח מרפאה פרטית ברשטאט ע"י באדן באדן.

בשנת 1928 התחתן עם רות, תבדל-לחיים ארוכים, וחיו חיים מאושרים במשך 52 שנים. עלו ארצה בשנת 1934, כ-7 שנים גרו בפתח-תקוה ועבד כרופא מחליף בקופת-חולים ובשנת 1947 נתמנה כרופא במחנה רפיח ומשם עבר לכפר-סבא ונתמנה כרופא ראשי לכפר-סבא והסביבה.

בשנת 1962 קיבל מינוי כרופא אמין לקבלת פיצויים סגרמניה.

בשנת 1965 יצא לפנסיה מוקדמת, אולם המשיך לעבוד עד ינואר 1979.

בשנת 1960 הצטרף למניחי היסוד של מועדון "רוטרי" כפר-סבא ושימש בו כנשיאו השני. בזמן כהונתו גובש המועדון ובין יתר הפעולות למען הקהילה היתה הקמת ספריה לחולים בבית-חולים "מאיר" בכפר-סבא.

בן שמונים היה במותו.

יהי זכרו ברוך!

מרדכי אלקלעי ז"ל

נולד בסרייבו שביוגוסלביה בשנת 1910. בגמר לימודיו בבית הספר התיכון בסרייבו התגייס לצבא והגיע לדרגת קצין. בגמר שירותו הצבאי עבר לאגרב בה למד באוניברסיטה כלכלה והוסמך בתואר כלכלן.

באגרב נשא לאשה את שושנה, תבדל לחיים ארוכים.

עם פרוץ מלחמת העולם השנייה התחילה פרשת הנדודים של המשפחה הצעירה. מאגרב, שהיתה בשטח הכיבוש האיטלקי, עברו לאיטליה ובה חיו כשנתיים. כשהגיעו הגרמנים לאיטליה ממשיכה משפחת אלקלעי בנדודיה והגיעה לשוויצריה. בשוויצריה מחדש מרדכי את פעילותו הציונית ואת פעילותו בין הפליטים יוצאי יוגוסלביה.

בספטמבר 1945 הגיעה המשפחה לישראל. כחודש וחצי ישבו במחנה עתלית ומשם הגיעו לכפר-סבא. בכפר-סבא עסק מרדכי בעבודות שונות עד אשר הגיע לתפקיד ההולם את מקצועו ואפיו. בשנת 1959 נתמנה למנהל סניף בנק דיסקונט בכפר-סבא. בתפקיד זה המשיך 22 שנה עד פרישתו לגימלאות.

מרדכי היה מראשוני החברים במועדון רוטרי. היה בין החברים הפעילים ובשנת 1963/64 היה נשיא המועדון.

נפטר ביום כ"ה באדר תשמ"ג.

יהא זכרו ברוך!

אסיה וישראל גוטמן

ישראל נולד בעיירה בליטה בקרבת הגבול המזרחי של גרמניה. בימי מלחמת העולם הראשונה, כשליטה נכבשה ע"י הגרמנים, עברה משפחת גוטמן לקובנה, שהיתה במרוצת השנים בירתה של ליטה העצמאית חיי הקהילה היהודית בקובנה היו ערים ותוססים. התנועה הציונית כבשה לבבות. נפתחו בתי ספר עבריים ובערים רבות קמו סניפים של תנועות נוער ציוניות.

בין הנוער הציוני הפעיל היו גם ישראל וחברתו אסיה, שהיתה ילידת קובנה. לאחר קבלת תעודת הבגרות יצא ישראל לצרפת ללמוד חקלאות, בכוונה ברורה שזה יהיה השלב הראשון בהכנתו לעליה ארצה.

בגמר לימודיו בטולוז חזר לקובנה, שם צפתה לו חברת נעוריו, אסיה ז"ל. הם נישאו בשנת 1929 והחליטו לעלות ארצה להגשמת חלומם.

היה זה בעצם מאורעות תרפ"ט בארץ. אסיה וישראל לא נרתעו מהמצב ששרר בארץ ולמרות התנגדות הוריהם עלו ארצה. הם התישבו בכפר-סבא. מאז מתחיל פרק חדש בחייהם, פרק רב מעשים.

כאיש תוסס ובעל מרץ רב התמסר ישראל לפעילות ציבורית וקהילתית. פעילותו הברוכה היתה בעיקר בועדה החקלאית ובסניף הציונים הכלליים. ביתם היה פתוח לרווחה והיה בית ער ותוסס לחיי חברה ופעילות ציבורית.

ישראל היה מייסד מועדון רוטרי בכפר-סבא ונשיאו הראשון. עד יומו האחרון היה הרוח החיה במועדון וידו היתה בכל פעולותיו.

ימים קשים עברו על אסיה וישראל בערוב ימיהם. הם שיכלו את בנם יחידם מתתיהו שמת ממחלה ממארת. שמו הונצח בקרן המילגות של מועדון רוטרי.

נפטרה ביום י"א באדר תשל"ט.

נפטר ביום י"א באייר תשמ"ג.

יעקב הירשהורן בן רבקה ומשה ז"ל

נולד בשנת 1932 ברוזוודוב שבפולין.

בפרוץ מלחמת העולם השנייה נעקר מארצו ובנדודיו הגיע לרוסיה, שהה בסיביר ובטשקנט.

לאחר סיום המלחמה חזר לפולין, מקום הולדתו היה חרב ושומם מאוכלוסיתו היהודית, משפחתו השתקעה בשצ'צ'ין. שם למד בביה"ס היהודי ע"ש פרץ.

בשנת 1950 עלה לישראל והשתקע בכפר-סבא.

תקופה קצרה לאחר עליתו לישראל התגייס לצה"ל ושרת בחטיבת "גבעתי".

עם שחרורו מצא את מקומו במשפחת עובדי בנק לאומי לישראל בע"מ. תוך כדי עבודתו המשיך ללמוד ולקנות השכלה.

נישא בשנת 1956 ונשאר לגור בכפר-סבא.

מבין תחביביו: משחק השחמט ואיסוף בולים.

הצטרף למועדון רוטרי כפר-סבא ביוני 1973.

נפטר ב"ב סיון תשמ"ג — 24.5.83.

יהא זכרו ברוך!

נעמי פלדנקרייז ז"ל

נולדה בשנת 1913 בטרנופול, עיר מחוז, שבגליציה המזרחית, בה נמרה את חוק לימודיה ולאחר מכן השתלמה בעיר לבוב. בשנת 1941, כאשר הנאצים תקפו את בריה"מ, ברחו לפנים הישיבה ולמזרח הרחוק וב-1948 הגיעה ארצה. כאן, השתלמה בקופ"ח בניהול משקי והתחילה בעבודה קבועה כמנהלת משק בבתי הבראה ובתי חולים.

בשנת 1952 נישאה לאברהם יבל"א, והמשיכה את חייה הסאושרים בכפר-סבא תוך הערכה ואהבה מצד כל מכריה. בשנת 1960, עם יסודו של מועדון רוטרי כפר-סבא, השתתפה בכל פעילות קהילתית שהמועדון יזם.

במסגרת הרעות והידידות בין חברי המועדון הקרינה חום וידידות על כל הסובבים אותה עד אשר הכריעה המחלה.

נפטרה ביום כ"ט בחשון תשמ"ד.

יהא זכרה ברוך!

טרינצ'ר יוסף

נולד ב-20.6.1914.

מדל בעיירה בז'וזו שבדרום פולין. למד בבית-הספר התיכון
הממשלתי שבעיירה ובו קיבל את תעודת הבגרות.

בית הוריו היה בית ציוני וברוח זו חונך יוסף. עוד בילדותו
למד עברית אצל מורה פרטי במקביל ללימודיו בביה"ס
הממשלתי. לאחר גמר לימודיו בביה"ס התיכון נתקבל
ללימודי משפטים באוניברסיטה של קרקוב. בשנת 1936 סיים
את לימודיו והוסמך כעורך דין.

ב-1939 עם התקרב הנאצים לעיר מגוריו ברח יוסף לשטח
הרוסי. כרבים אחרים נשלח יוסף לסיביר. עם הקמתו מחדש
של הצבא הפולי התנדב יוסף לצבא הפולני ומשנת 1943 עד
סוף המלחמה לחם בנאצים בחזיתות שונות עד הגיעו
לסביבות ברלין. זמן קצר לאחר המלחמה השתחרר יוסף
בדרגת קפטן (סרן).

יוסף התחיל לעבוד כעורך דין. בשנת 1946 נשא לאשה את
לידה והקים משפחה, אולם שאיפתו היתה לעלות לישראל
ולא להשאר בפולין.

ביטאר 1950 הגיעה המשפחה לישראל. כחמישה חדשים היו
במחנה העולים מחנה ישראל ומשם הגיעו לכפר-סבא.

בכפר-סבא התחיל יוסף לעבוד בהנהלת חשבונות בעיריית
כפר-סבא, בו בזמן התכוון לבחינות לקבלת רשיון כעורך דין
בישראל. עם קבלת הרשיון התחיל לעבוד כעורך דין עצמאי
והמשיך בכך עד יום פטירתו 21.4.1986.

יוסף היה חבר במועדון רוטרי מיום הווסדו ופעיל בוועדות
שונות. היה מעורה בחיים הציבוריים בכפר-סבא ומקובל
סאד על כל יודעיו ומכריו.

בשנת 1966/67 שימש כנשיא המועדון.

נפטר ביום י"ב בניסן תשמ"ו.

יהא זכרו ברוך !

מרדכי מולצ'דסקי

שולד בפורים 1907. שמו נקרא לציון "גיבור היום" הלא הוא "מרדכי היהודי" המוזכר לטובה במגילת אסתר. העיר היהודי היא עיר הולדתו. נצר למשפחה מכובדת — אביו נשא תואר רב אבל פרנסתו היתה על המסחר. עלה ארצה בשנת 1923. למד בישיבה והשתלם לבחינות בגרות, בירושלים.

בשנת 1929 עבר לכפר-סבא במסגרת "מן העיר אל הכפר" ההתחיל לעבוד את הפרדס שרכש עבורו אחיו מקנדה. בשנת 1931 נשא לאשה את מרים תבל"א והקים בית בישראל. ביחד עברו את כל תקופת ההסתגלות לחיי אכר וקיום משק פרות ולול.

עם פרוץ מלחמת העולם השנייה נוסדה "אגרא" בכפר סבא במסגרת "בית עם משק עזר". מרדכי היה בין מיסדיה. חבר פעיל בהתאחדות האכרים בתוקף היותו פרדסן. גבאי בבית הכנסת המרכזי בכפר-סבא ופעיל בהרבה ועדות לצרכי ציבור.

מרדכי היה איש נעים הליכות וישר דרך עם לב פתוח ואוהד לכל אשר בצר לו. אין תימה שחוג ידידיו ומוקיריו היה ונשאר גדול. עם יסודו של מועדון רוטרי כפר-סבא מצטרף מרדכי אליו והוא בין הבולטים בו. בשנת 1965/66 שימש בתפקיד נשיא המועדון וגם בשנת 1976/77 היה נשיאו. חבר קבוע בוועדת קרן המילגות מאז יסודה בשנת 1964. פעיל ומפעיל בכל אשר פנה.

נפטר ביום י' באב תשמ"ו.

יהא זכרו ברוך !

פנינה (פירי) שורץ

פנינה ז"ל נולדה בעיירה ראחוב באזור הקרפטים שבצ'כיה, למשפחה גדולה ואמידה, משפחה דתית מכובדת ופעילה בקהילה היהודית בעיירה. בבית הוריה קיבלה חינוך יהודי מסורתי.

המשפחה היתה ידועה בעיירה כמשפחה נדבנית "מיוחסת", כמאמר הימים ההם. פעילותם התבטאה בין השאר, בעזרה לנשואי ילדים עניים ויתומים, בדאגה לחיילים היהודיים שהיו מגויסים לצבא הצ'כי וערכו את אימוניהם בקרבת ביתם; ובמתן תרומות לנצרכים.

במקופת המלחמה עברה הילדה המפונקת העדינה והרגישה את סדורי הגיהנום ברוונסבריק, ברגן-בלזן ואשוויץ.

על אף התנאים הקשים, הפיזיים והנפשיים, ההשפלה, הסבל הדיכוי והאכזריות שמרה פנינה על צלם האנוש ושרדה. הנפש הטובה והאוהבת לעזור עשתה זאת גם שם.

אחרי המלחמה חוזרת פנינה לעיר הולדתה ומגלה שרבים מבני משפחתה אינם בין החיים, רכוש משפחתה נתפר ע"י בני המקום ואין לאן לחזור. פנינה ואחיה מחליטים לעלות לארץ ישראל.

ב-1952 נישאת לצבי שורץ ז"ל ועוברת לגור בחדר שכור בכפר-סבא. הזוג מקיים בית מסורתי, קן משפחתי חם ואוהב ויחב.

פנינה, אשה מסודרת, מאורגנת וחרוצה מטפחת בית מסודר ונקי, אוירה משפחתית חמה ויחסים טובים במשפחה ובהכרה. בראש מעיניה — הלימודים, לימודי הבנים. משאת נפש או מתגשמת: בנה דב — בעל תואר רב, ובנה שמואל הוא עורך-דין. פנינה כמוכנ, מאושרת ומאוד גאה על כך.

גם פנינה לומדת אנגלית, תנ"ך, הסטוריה. לומדת בחוגים, קוראת ספרים ומתענינת במיוחד בהסטוריה של עם ישראל. פנינה אשת שיחה ערה וחברותית, גלויה לב ורגישה לזולת, אופטימית לפעמים עד כדי תמימות רוכשת יידיים וזוכה להערכה.

פנינה וצבי שורץ ז"ל היו חברים במועדון רוטרי בכפ"ס הראשיתו. טבעי היה כאשר הוקם מועדון האופן הפנימי היתה פנינה בין הראשונות להצטרף לפעול וגם לשמש נשיאה במועדון.

במקביל פעילה פנינה גם במועדון ויצ"ו בכפר-סבא. מסורת ההתנדבות והעזרה לזולת נשמרת במשפחה ופנינה וצבי ז"ל מסשיכים בה עד יומם האחרון.

נפטרה ביום ל' באב תשמ"ו.

יהי זכרה ברוך!

חיים דוד ושרה סרוגוביץ ז"ל

רבי חיים דוד סרוגוביץ' ורעייתו שרה בת מרדכי לבית אלפרוביץ', שניהם נולדו בעיירה ויזזה שע"י קובנא בליטא. ר' חיים למד בישיבה, וכן רכש השכלה תכונית, ונתמזגו בו שתי התכונות — תורה וגדולה". בקי בתלמוד ובמילה דעלמא, עבר ארצות רבות, ביניהן סקוטלנד ואחרות, אבל לא נקלט בהן, והשתקע ברוסיה בעיר פרס (כיום מולוטוב). שירת במלחמת העולם הראשונה שלוש שנים בחזית, לאחר המלחמה עסק במסחר.

ב-1926 קבל רשות לצאת את רוסיה, והשתקע בברלין. בהיותו בסקוטלנד הצטרפה אליו אשתו לעתיד, ובשנת 1905, נישאו בעיר וישי שע"י גלזגו. רעייתו שרה מחוננת בפקחות ואינטליגנציה, מבית חסידי ושומר מצוות, קלה כחמורה, התחנכה לפי רוח הזמן דאז.

למרות חיים מבוססים מבחינה כלכלית, משאת נפשו של ר' דוד היתה לעלות ארצה, לעבוד ולהיות עובד אדמה, כי בציונות דבק בצעירותו. חלומו התגשם ב-1929 בתור תייר, ונקלע בעצם המאורעות של שנה זו. דווקא אז החליט לוותר על חיי שפע בברלין ולהשתקע בארץ. רכש אדמה בכפר-סבא, נטע פרדס, קדח באר וטפח נחלה למופת בסביבה. אבל החדווה לחיות ולהינות מפרי עמלו לא ארכו ימים, כי פקדו שנים קשות לפרדסנות, לא החזיק מעמד, ירד מנכסיו, מכר את פרדסו, ועל נחלתו נבנתה שכונה שקלטה עשרות משפחות ששבו לגבולן עם קום המדינה (כיום שכון סירקין).

אישיות מגוונת שהכילה את מכמני התרבות העברית והכללית, ר' דוד היה כמעין המתגבר בפולקלור היהודי ופולקלור העמים.

ספוריו רתקו את שומעיו כי בעל הומור היה, ושפה שופעת חוכמה, ידען ומבין במוסיקה קלאסית. נגן כנור והכיר את גדולי הקומפוזיטורים ביסודיות מופלאה.

בנותיו הנמצאות בארץ השכילו להנציח את שםם ולהצטרף לקרן מילגות שע"י מועדון רוטרי. בכל שנה בעת חלוקת המילגות נזכרים שמותיהם מתוך הוקרה וכבוד — זה חלקם מכל עמלם.

יהי זכרם ברוך!

משה אדמוב ז"ל

נולד ב-1910 בארה"ב. הגיע ארצה בהיותו בן 3 שנים, משפחתו השתכנה בכפר-סבא ב-1919. את החינוך היסודי קבל בראשון-לציון ובפתח-תקוה, לאחר מכן למד בבי"ס מקצועי בירושלים.

היה אדם ישר דרך, חרוץ ומסור. בגישתו הישרה, הפשוטה והכנה לכל בעיה, רכש את לבם של הבאים אתו במגע. במאורעות 1936 התגייס כנוטר לשמירה בפרדס מיסקי, היה פעיל בהגנה והיה למופת לפיקודיו במסירותו ודבקותו לביצוע המשימה.

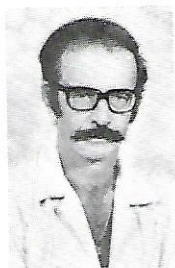
התמחה בבניית בריכות, מגדלי מים ועבודות בטון גדולות, במקרים רבים היה לתושיה בבעיות דחופות ומיוחדות במפעלי מים ומבני בטחון. במלחמת השחרור כשירושלים היתה במצור ובלחץ מים, פנה אליו השר פנחס ספיר ז"ל, מנהל "מקורות" בימים ההם, והקציב לו 30 יום להקמת בריכה בחולדה שתספק מים לירושלים, באופן רגיל בריכה כזו נבנית בכמה חודשים, משה הבין וחש את חשיבות המשימה והבריכה הוקמה תוך 20 יום.

בכל מקום בארץ, מהגבול הצפוני ועד אילת ושרם-אשיך, נמצאות הבריכות שמשה בנה והן עדות חיה לחיוניות ופעילותו הברוכה.

משה היה בעל לב רחב, ויד פתוחה לכל נזקק ולכל מטרה רצינית, והופעתו שפעה טוב לב ואהבה.

נפטר בכ"ו אלול תשל"ה, 1.9.75.

יהי זכרו ברוך!

מתי (מתתיהו) גוטמן ז"ל

נולד בכפר־סבא ב־30.8.1930.

חניך בית ספר אוסישקין ובית הספר החקלאי בפרדס חנה. בגיל 17 התגייס למלחמת הקוממיות ולחם בכל מלחמות ישראל.

מתי היה איש הדממה הדקה. לעולם לא הרים את קולו. היה מכונס בתוך עצמו, אבל ידע לפרוץ רגשות ביחסי הברה, יחסי חברות אמיתיים בבחינת אהבה שאינה תלויה דבר.

הוא ידע לתת על מנת לתת. הוא ידע לטפח חברות וידידות במובן העמוק ביותר של מושג זה.

הוא היה סמל היושר — ישר עם עצמו וישר עם הזולת. בסגנון שלו נתן ביטוי לחברות זו בעת שמחה וגם בעת צרה.

תכונות אלה הצמיחו יחס של הערכה עמוקה כלפיו מצד עשרות, עשרות חברים וידידים.

נפטר ב־25 לפברואר 1977, כן 46 במותו.

אביו ישראל יסד את מועדון "רוטרי" בכפר־סבא.

נדיה פורת

נולדה בשנת 1923 בפולין, ניצולת השואה.

עלתה ארצה בשנת 1947.

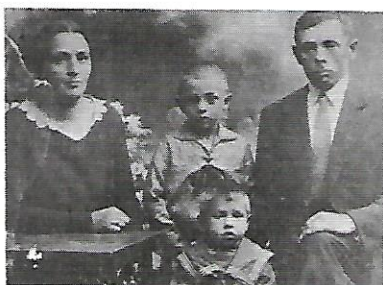
היתה אשה צנועה בת ואם טובה וחברה מסורה.

בתקופת מגוריהם בכפר־סבא בעלה זאב היה בין מייסדי המועדון ומזכירו הראשון.

נדיה עזרה לבעלה זאב ביסוד המועדון והיתה פעילה בו.

נפטרה לאחר מחלה ממושכת ב־ט"ו באדר תש"ס, מרץ 1980.

יהי זכרה ברוך !

ציפורה ואליהו אקסלרוד

וילדיהם: ישאל ויהושע ז"ל

מצבה קטנה בבית הקברות בכפר-סבא ועליה חרוטות המילים **ציפורה אקסלרוד ז"ל**, אינה מצבה למנוחה בלבד, אלא מצבה למשפחה שלמה.

מצבה לזכר אליהו בעלה, ישראל ויהושע בניה, אשר נרצחו בידי הנאצים.

ציפורה היא למעשה שארית הפליטה אשר עברה את כל שבעת מדורי הגיהנום בגיטאות הנאצים והצליחה להגיע ארצה, אחרי כל התלאות שעברה ולא לפני שהבריטים גרשוה לקפריסין. שנים רבות התגוררה לבדה, עמלה קשה לפרנסתה, עבדה כל חייה במשק עופות בחריצות ובמסירות כפי שיעידו עליה מעבידיה.

לא חסכה מאמצים בטיפול בביתה ובגינתה המטופחת למופת תמיד אהבה ילדים, פינקה והתמסרה אליהם כאילו היו ילדיה שלה.

בשנת 1976 חלתה במחלה אנושה ונפטרה.

קרוביה השכילו להנציח את זכרה וזכר משפחתה בקרן המילגות של "רוטרי", כפר-סבא

יהי זכרה ברוך!

סבינה גליקסמן

נולדה ב־15.8.1911 ברומניה. עלתה ארצה בשנת 1948.
בתחילה היתה גרה בתל־אביב ואח"כ השתקעה בכפר־סבא.
כבוגרת ביי"ס תיכון וכבעלת חוש מסחרי מפותח, עזרה לבעלה
בניהול העסק — ביח"ר לעורות באיזור התעשייה בכפר־סבא.
עם מות בעלה המשיכה תקופת־מה בניהול העסק ואח"כ
חיסלה אותו.

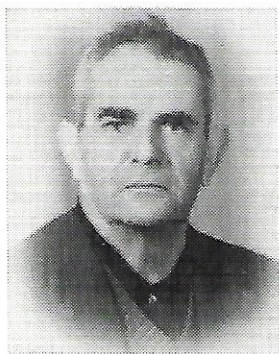
את זמנה הפנוי הקדישה לפעילות ציבורית. היתה חברה
פעילה בויצ"ו ובשנותיה האחרונות ניהלה את הגזברות ואת
הנהלת החשבונות של ויצ"ו כפר־סבא תוך אחריות ומסירות
מירבית. השתתפה מספר פעמים בטכס חלוקת מילגות לתל־
מידים מצטיינים שנערך ע"י רוטרי כפר־סבא והושפעה מאד.
בצוואתה הקדישה תרומה נאה לקרן מילגות רוטרי כפר־סבא.

נפטרה ביום י"א בתמוז תשמ"ה — 30.6.85.

יהא זכרה ברוך !

במלאת 75 שנה ליסוד כפר־סבא, החליטו ממשיכי השרשרת של ראשוני אכרי כפר־סבא, חברי "אכרי־ישראל" לתת ביטוי לרגשי ההערכה וההוקרה שרוחש דור ההמשך לראשוני מניחי היסוד למושבה — העיר.

האכרים הללו, שהירו את אדמת כפר־סבא בזיעתם ובדמם, ראויים לכך שנזכיר את שמותיהם ונכבד את זכרם. בימי חג אלה **באמצעות קרן מילגות "רוטרי"**, נעלה את זכרם ונחלק על שמים מילגות לתלמידים מצטיינים שהודות למאמצם, חריצותם והתמדתם בלימודים זכו לכך.

אלכסנדר גולדשמיד ז"ל

נולד בירושלים ב-1903. למד בישיבת "עץ חיים" בעיר העתיקה והוסמך לשו"ב. עוד בנעוריו דבק בעבודת האדמה לאחר שקץ בחיי "החלוקה" בירושלים.

יחד עם אביו ר' ישראל משה גולדשמיד ז"ל, עיבד את נחלת הקרקע שנרכשה בכפר-סבא, ע"י ציבור ירושלמים גואלי קרקעות, ב-1906 ונטעה שקדים.

בשנים הראשונות היטלטל בעגלות בין ירושלים וכפר-סבא — ב-1926 התנחל בכפר-סבא באורח קבע ועבר את כור ההיתוך של התושבים בני אותה תקופה (רח' "ירושלים" קרוי על שם המתנחלים הירושלמים שהתגוררו בו).

היה חקלאי ופרדסן בכל רמ"ח אבריו. כשההדרים, לרבות האתרוגים, תפסו את מקום השקדים במישקו.

ב-1928 נשא לאשה את שושנה ז"ל, חלוצה שעלתה מוילנה ב-1927 יחד עם הכשרת "הכובש".

— היה חבר המועצה המקומית הראשונה שנתמנתה ב-1937 — פעיל בהתאחדות האיכרים ובמוסדותיה. ישר הליכות, צנוע ורודף-צדק. ידו היתה תמיד פתוחה לצדקה, בעיקר למוסדות דת. קשוח כלפי חוץ אולם בתוכו היה רגיש ומסור.

ברבות השנים העדיף למכור את נחלתו לעיריית כפר-סבא שהקימה במקום "מרכז ספיר" המפואר.

יהא זכרו ברוך!

אוסטשינסקי אליהו ז"ל

עלה לארץ בשנת 1892, עבד בכרמי ראשון-לציון ולבסוף התיישב בכפר-סבא ונטע כרם שקדים. עם הקמת היישוב בכפר-סבא, התיישב במקום. שימש שנים רבות ראש הועד ועם מינוי המועצה המקומית הראשונה בשנת 1937 נתמנה לנשיאה.

ביתו היה שוקק חיים ופתוח לפועלים ועולים חדשים. נפטר בשנת 1951.

אוסטרובסקי יוסף ליב ז"ל

עלה לארץ ב-1906, קנה 110 דונם קרקע, חזר לרוסיה ומסר את ניהול משקו לבניו אשר ואהרון. בשנת 1920 חזר לארץ והשתקע בכפר-סבא. נפטר בערב ראש השנה תרצ"ב בתוך בית הכנסת של כפר-סבא.

נכדו יואב ממייסדי מועדון "רוטרי" בכפר-סבא.

אברוצקי יואל ז"ל

עלה לארץ ב-1912, התמחה כשנה בעבודה בכרמי השקדים בבאריעקב. קנה חלקת אדמה בכפר-סבא ונטע כרם שקדים.

היה בין הראשונים שבנו את ביתם בכפר-סבא, נפטר בשנת 1942.

בנו נחום חבר מועדון "רוטרי" בכפר-סבא.

סוסנובסקי יוסף ז"ל

עלה לארץ בשנת 1909. השתכן באחד מחדרי האורווה הצי-
בורית בכפר-סבא, בנה את ביתו בין 12 הראשונים. עסק
והתפרנס מתוצרת חלב.
נפטר בשנת 1929.

סוסנובסקי חיים ז"ל

עלה לארץ בשנת 1909, היה בין 12 הבונים הראשונים.
ידוע בחריצותו ועמלו המתמיד עד ימיו האחרונים. חקלאי
למופת, ישר וטוב לב מאין כמוהו. איבד שלושה מארבעת
בניו. מנחם נפל לתוך בור סיד בעת בנין הבית. יוסף נפל
במלחמת השחרור בקרב על לטרון ויהושע התחשמל בעת
טיפול במכונת חליבה ברפת. השאיר 4 בנות ובן יואל —
חקלאי ועסקן ציבור בכפר-סבא.
נפטר בשנת 1963.

ריזונבך צבי אריה ז"ל

בגיל 19 עלה לארץ, התיישב בירושלים ושיקע עצמו בלימוד
בישיבות. הצטרף לקבוצת החרדים הירושלמית שקנתה
חלקות קרקע בכפר-סבא. נטע כרם במו ידיו ולא נטש את
אדמתו, אף לא בשנות המלחמה העולמית הראשונה.
נפטר בשנת תשכ"ב.

חיימוביץ אריה ז"ל

בשנת 1908 רכש חלקת קרקע של 100 דונמים בכפר-סבא ובשנת 1912 בנה את ביתו בכפר-סבא מכספו וסירב לקבל הלוואה מחברת "עזרה" שנתן לכל המתיישבים הראשונים. היה בין בוני בית הכנסת הראשון וכל שאר המוסדות הדתיים במקום. יסד את קרן גמילות חסדים הנקראת על שמו.

נפטר בשנת 1944.

נכדו יחזקאל חבר מועדון "רוטרי" בכפר-סבא.

גולדשמיד ישראל משה ז"ל

יליד וילנה, למדן שופע תורה וחכמה, שאהב להתקרב לצעירים במושבה ולהראות להם את המאור שבתורה. על חלקת אדמתו בתוך המושבה נטע אתרוגים בלתי מורכבים כדי שאותם ה"מהדרין" שמתוך החומרה שהחמירו על עצמם לא לברך על אתרוג מורכב, היו מעדיפים לקנות אתרוגים מהאי קורפו, יוכלו מעתה לברך על אתרוג ישראלי שכשרותו מספיקה למהדרין שבמהדרין. ר' ישראל משה שהה במקום רק בעונת העבודה והקטיף.

בנו אלכסנדר התנחל במקום ועיבד את המשק.

שיינפין יצחק ז"ל

עלה לארץ בשנת 1904. עוד לפני היות ישוב בכפר-סבא, התיישב יחיד באורווה הציבורית והכין משתלה לעצי אקליפטוס. העצים הגדולים והיפים שבחצר העיריה נטעו על ידו. הגן הציבורי ע"י העיריה נקרא על שמו "גן יצחק". נפטר בשנת 1921.

סקיבין דב ז"ל

עלה לארץ ב-1904 עם ראשוני העליה השניה. שימש מזכיר ועד המושבה והיה אחראי עד שנת 1924 על ניהול ספרי האחוזה של כפר-סבא. היה פעיל בקימום כפר-סבא אחרי פרעות מאי 1921. פרסם ספר "זכרונות איש כפר-סבא" ובו זכרונות מראשיתה של כפר-סבא. נפטר בשנת 1945.

זטלר בן-ציון ז"ל

עלה לארץ בשנת 1904, היה בין שלושת המתנחלים הרא-
שונים במקום. חקלאי למופת ועסקן ציבור. נפטר בשנת 1972.

המבורגר אברהם שמואל ז"ל

יליד ירושלים, היה מהקבוצה הירושלמית שקנו חלקות קרקע בכפר-סבא ונטעו כרם שקדים. בתקופת הנטיעה, החרישה וההרכבה, היה מתגולל ככל הנוטעים הראשונים בארווה הכללית, אכל לחם צר ושתה מים מרופשים. בלילה היה יושב ולומד גמרא לאורה של מנורה. אחרי סיום עונת העבודה חזר לירושלים. בנו חיים התנחל בכפר-סבא. נפטר בשנת תש"ג.

ד"ר סלור צבי אריה ז"ל

נולד בשנת 1875 בירושלים. למד בחדר ובישיבה ובגיל 20 החל לעבוד כעוזר בבית מרקחת. הירבה לשקוד על ספרי רפואה ובמשך הזמן ידע לטפל בחולים. התיישב בכפר-סבא ושימש רופא למתנחלים הראשונים ולערבים בסביבה. הקים בביתו בית מרקחת והעסיק בו את שתי הנערות הראשונות במקום. מפאת חוסר דיפלומה לא הרשה השלטון האנגלי למר סלור להמשיך בעבודה רפואית. יצא לשוויץ, למד באוניברסיטה והוסמך בתואר דוקטור לרפואה. חזר לכפר-סבא והמשיך לעסוק ברפואה. נפטר בשנת 1959.

שכטר זונדל ז"ל

מראשוני המתנחלים, התיישב בכפר-סבא בשנת 1910.

ש. בכור ז"ל

מראשוני המתנחלים, התיישב בכפר-סבא בשנת 1910.

אנציקובסקי ישראל קלמן ז"ל

עלה לארץ בשנת 1907. בשנים הראשונות עבד בתור נגר
ובשנת 1911 רכש 50 דונמים קרקע בכפר-סבא, נטע כרם
ועבר לגור בכפר-סבא.
נפטר בשנת תשל"א.

וישני יהושע ז"ל

עלה לארץ ב-1910, התיישב בכפר-סבא. עם הבאת ספר
התורה הראשון למושבה, הקדיש חדר מביתו הקטן לתפילה
בציבור.
ליד ביתו הקים מאפיה שסיפקה את הלחם לחלוצי הנקר-
דות הסמוכות.
נפטר בשנת 1919.

קמינסקי אברהם ז"ל

נולד בשנת 1988, עלה לארץ אחרי מלחמת העולם הרא-
שונה. עבד בכרמי השקדים של כפר-סבא.
ועד המושבה נתן לו מגרש לבניית ביתו.
נפטר ב-1967.

וינברג דב ז"ל

עלה לארץ בשנת 1892, התיישב בעיר העתיקה בירושלים, קנה קרקע בכפר-סבא, היה בין הראשונים שבנו ביתם בכפר-סבא. היה תלמיד חכם. הביא אתו לכפר-סבא את הש"ס הווילנאי ואת שאר ספריו ובשעות הפנאי המעטות מעבודתו הקשה בשדה היה פונה אל ספריו. נפטר באדר תש"ה, בשיבה טובה ונקבר על הר הזיתים בירושלים.

רפפורט נתן ז"ל

עלה לארץ בשנת 1905. מהראשונים שהתיישבו בכפר-סבא, נטע כרם וקבל על עצמו את השמירה על כפר-סבא ועין חי. במאורעות שנת 1921 בעת ההתנפלות על פתח-תקוה עמד בשורה הראשונה של המגינים, נפצע ומת באותו יום.

נלקין אליעזר ז"ל

עלה לארץ עם ראשוני העליה השניה בשנת 1908. נטע כרם שקדים בכפר-סבא, עבר כל התלאות והלבטים הקשים שנפלו בחלקם של הראשונים. נפטר בשנת 1931.

תהא

נפשם

צרוה

בצרו

החלים